



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Bytové družstvo EVROPSKÁ-7172, IČ: 26137577**, se sídlem Praha 6, Evropská 131, zastoupen JUDr. Ondřejem Tošnerem Ph.D., advokátem v Praze 2, Slavíkova 1568/23 **za účasti:** SLOT Game, a.s., se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, zastoupen Mgr. Petrem Slepíčkou, advokátem v Praze 1, Palackého 15/715, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2/2, vyjádření Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2011, č. j. S-MHMP 314897/2011/OST/No,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 10. 8. 2011, č. j. S-MHMP 314897/2011/OST/No, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.718 Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Ondřeje Tošnera, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včasným podáním žaloby dne 10. 10. 2011 domáhal rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 10. 8. 2011, č. j. S-MHMP 314897/2011/OST/No, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 9. 2. 2011, č. j. MCP6 000317/2011, kterým vyhověl žádosti společnosti SLOT Game, a.s., se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, o umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6,

Evropská“ na pozemcích č. parc. 302/2, 302/45, 306/8 a 625/3 v k. ú. Veleslavin, a č. parc. 645/5, 645/6 a 1324/4 v k. ú. Vokovice.

Rozhodnutím (územním rozhodnutím) č. j. MCP6 000317/2011 Úřad městské části Praha 6 dne 9. 2. 2011 rozhodl podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, o umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ na pozemcích č. parc. 302/2, 302/45, 306/8 a 625/3 v k. ú. Veleslavin, a č. parc. 645/5, 645/6 a 1324/4 v k. ú. Vokovice. Součástí rozhodnutí jsou i podmínky pro umístění stavby, z nichž mj. vyplývá, že stavba bude mít nejvýše 4 podzemní podlaží (PP) a 6 nadzemních podlaží (NP) a bude zastřešena plochou „zelenou“ střechou. Na části střechy bude nezbytné technologické zařízení. Maximální rozměry stavby budou 44,7 x 48,6 m s tím, že část objektu tvaru „U“ bude spojena s úrovní 1. NP se zbývajícím hmotou objektu ve tvaru přibližného kvádru tak, že vytvoří vnitřní terasu se zelení. Výšková úroveň bude na kótě 312,04 m n. m. = 1. NP, výšková úroveň atiky ploché střechy 6. NP bude max. + 22,500 m. Kóta nejvyšší části (technologie) nepřesáhne výšku + 25,200 = 337,24 m n. m.

Územní rozhodnutí napadl společně odvoláním žalobce s Bytovým družstvem Veleslavínská Trojdomí, dále Městská část Praha 6 a Ateliér pro životní prostředí.

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný správní orgán změnil územní rozhodnutí tak, že z výroku o popisu stavby vypustil text „Světelný pylon (s osvětleným informačním logem vlastníka a uživatele objektu)“ a nahradil je textem, že „Při vjezdu z ulice Evropská nebude umístěn světelný pylon“.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že stavba byla umístěna v rozporu s nařízením vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, a ustanovením § 90 písm. e) stavebního zákona. Dále namítal rozpor s čl. 4 odst. 1 a čl. 13 odst. 3 a čl. 22 odst. 1 vyhlášky hl. m. Prahy č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, a § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území.

Za stěžejní žalobní námitku považoval fakt, že stavba je umístěna na území přírodního parku, aniž byly respektovány podmínky jeho ochrany. Namítal porušení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti, když v daném případě se zcela nepochybně nejedná o nízkopodlažní zástavbu, ale o objemnou šestipodlažní budovu, navíc nesloužící ani pro bydlení ani pro občanskou vybavenost. Namítal, že stavba byla umístěna v rozporu s ustanovením § 90 písm. b), c), d) stavebního zákona.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 13. 1. 2012 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Osoba zúčastněná ve svém návrhu na zrušení odkladného účinku žaloby ze dne 29. 2. 2012, resp. 12. 7. 2012, uváděla mj., že žaloba má pouze šikanózní charakter, neboť tvrzení v ní uváděná se nezakládají na pravdě a jejím účelem je zjevně zabránit stavbě, a to

bezduvodně. Stavba byla umístěna v souladu s právními předpisy a její realizací nebudou narušena práva žalobce, ani právními předpisy chráněný veřejný zájem.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 30. 5. 2013, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 76 odst. 2 stavebního zákona každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb, za tímto účelem si může vyžádat územně plánovací informaci, nejsou-li mu podmínky využití území a vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu známy.

Podle § 90 stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu

- b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území,*
- c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území,*
- d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu,*

Podle § 10 odst. 4, 5 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů, zveřejní žádost o vydání tohoto rozhodnutí, a to vždy alespoň na internetu. Při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů a). V těchto řízeních a postupech je příslušný úřad dotčeným správním úřadem. Při svém rozhodování bere správní úřad vždy v úvahu obsah stanoviska. Jsou-li ve stanovisku uvedeny konkrétní požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zahrne je do svého rozhodnutí; v opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně. Rozhodnutí musí vždy obsahovat odůvodnění (odst. 4). V případě, že záměr uvedený v příloze č. 1 kategorii II a změna záměru podle § 4 odst. 1 nebudou posuzovány podle tohoto zákona, platí ustanovení odstavce 4 obdobně i pro závěr zjišťovacího řízení (odst. 5).

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 13/2007-63, (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle § 10 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví. V souladu s čl. 9 Úmluvy

o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené pod č. 124/2004 Sb. m. s., a čl. 10a Směrnice Rady o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (85/337/EHS), lze toto stanovisko přezkoumávat až v rámci konečného rozhodnutí, jehož je stanovisko podkladem.

Ze shora uvedeného důvodu se proto Městský soud v Praze nezabýval námitkami směřujícími proti některým podkladům pro rozhodnutí žalovaného.

Podle čl. 3 odst. 1 vyhlášky hl. Prahy č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti, v oblastech klidu lze provádět výstavbu objektů pouze na místech k tomu určených schválenou územně plánovací dokumentací. Tato dokumentace vychází ze specifických podmínek oblastí klidu a přispívá k naplnění jejich poslání.

Podle čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky hl. Prahy č. 8/1990 Sb. NVP, pro oblasti klidu se vyhláší trvalá stavební uzávěra v tomto rozsahu a za těchto podmínek:

Výstavba objektů pro bydlení a objektů potřebné občanské vybavenosti je v oblastech klidu omezena na dostavbu stávajících obcí a realizuje se formou výstavby rodinných domků a nízkopodlažní zástavby odpovídající architektonické kvality. Intenzivní zástavba sídlištního typu je zcela vyloučena.

V inkriminované věci je nesporné, že stavba nazvaná „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ na pozemcích č. parc. 302/2, 302/45, 306/8 a 625/3 v k. ú. Veveslavín, a č. parc. 645/5, 645/6 a 1324/4 v k. ú. Vokovice, je umístěna do oblasti klidu Šárka - Lysolaje, která byla vyhlášena v roce 1990 vyhláškou hl. Prahy č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti, a posléze zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, změněna na přírodní park s rozlohou 1005 ha.

K této odvolací námitce se žalovaný správní orgán vyjádřil pod bodem ad 17), když uvedl, že oblast klidu Šárka - Lysolaje, která byla vyhlášena vyhláškou hl. Prahy č. 8/1990 Sb. a podle čl. 3 odst. 1 této vyhlášky lze v oblastech klidu provádět výstavbu objektů pouze v místech k tomu určených schválenou územně plánovací dokumentací. Soulad záměru s územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy odůvodnil stavební úřad na str. 10 napadeného rozhodnutí. V prvostupňovém rozhodnutí se potom uvádí, že umístění stavby je v souladu s územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleným usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 ze dne 9. 9. 1999, který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2000, včetně schválených změn i změny Z 1000/00 vydané usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 30/86 dne 22. 10. 2009 formou opatření obecné povahy (OOP) č. 6/2009 s účinností od 12. 11. 2009. Stavba se umísťuje na okraji přírodního parku Šárka – Lysolaje, není však s jeho ochrannou v kolizi. Správní orgán prvního stupně potom uzavřel s tím, že stavba je umístěna v souladu s vyhláškou hl. m. Prahy č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze.

Městský soud v Praze musel ze shora uvedených důvodů přisvědčit žalobní námitce, označené jako stěžejní, a to že stavba je umístěna na území přírodního parku, aniž byly

respektovány podmínky jeho ochrany, a že došlo k porušení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, když v daném případě se zcela nepochybně nejedná o nízkopodlažní zástavbu, ale o objemnou šestipodlažní budovu, navíc nesloužící ani pro bydlení ani pro občanskou vybavenost.

Namítané ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP stanoví *expressis verbis*, že výstavba objektů pro bydlení a objektů potřebné občanské vybavenosti je v oblastech klidu omezena na dostavbu stávajících obcí a realizuje se formou výstavby rodinných domků a nízkopodlažní zástavby odpovídající architektonické kvality. Intenzivní zástavba sídlištního typu je zcela vyloučena. Z žalobou napadeného rozhodnutí je nesporné, že stavba, o jejíž umístění se v napadeném rozhodnutí jedná, není ani stavba rodinných domků, ani nízkopodlažní zástavba odpovídající architektonické kvality.

Pro rozhodnutí o návrhu na umístění stavby je rozhodný právní a skutkový stav v době jeho vydání. V inkriminované věci je nesporné, že v době rozhodování příslušných správních orgánů bylo a zůstává v platnosti a účinnosti ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP. Nicméně žalovaný se tímto ustanovením neřídil, svůj postup omezil pouze na ustanovení čl. 3 odst. 1 citované vyhlášky. Je nesporné, že pro posouzení druhu navržené stavby v územním řízení je rozhodující skutečný charakter stavby. V inkriminované věci připustily správní orgány umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“, ač citovaná vyhláška pro oblasti klidu, kterou nesporně přírodní park Šárka – Lysolaje je, vyhláší trvalou stavební uzávěru. Bezvýjimečně lze realizovat pouze výstavbu rodinných domků a nízkopodlažní zástavbu odpovídající architektonické kvality. Stavba, která má mít 4 podzemní podlaží (PP) a 6 nadzemních podlaží (NP) s rozměry 44,7 x 48,6 m a jejíž výšková úroveň bude na kótě 312,04 m n. m. = 1. NP, výšková úroveň atiky ploché střechy 6. NP bude max. + 22,500 m a kóta nejvyšší části (technologie) nepřesáhne výšku + 25,200 = 337,24 m n. m, takovou stavbou ve smyslu ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, nesporně není.

Městský soud v Praze proto musel uzavřít s tím, že žalovaný svým rozhodnutím porušil nejen citované ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, nýbrž především ustanovení § 90 písm. b) stavebního zákona, neboť neposuzoval záměr stavebníka v souladu s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území.

Zbývajících žalobními námitkami se soud již nezabýval, když shledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů.

Městský soud v Praze s ohledem na shora uvedené skutečnosti ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 4.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za jeden úkon právní pomoci podle § 9 odst. 3 a

2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení a 1x režijní paušál podle § 13 odst. 3 á 300 Kč. Dále potom jeden úkon podle nové právní úpravy od 1. 1. 2013, tj. účast při jednání á 3.100 Kč a 1x režijní paušál á 300 Kč, dále potom 1.700 Kč za promeškaný čas dne 9. 5. 2013, tedy celkem 12.718 Kč včetně DPH ve výši 21%.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. května 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová